प्रगृह्य उद्यम्य ॥ २४॥ अशनिरिव गगनाद्भूमौ पपात ॥२५॥ अथास्याः खरंप्रति सदृत्तांतकथनं कविःसंक्षिप्याह ॥ ततइति ॥ भयजनितमोहेन विसंज्ञतया मूर्छिता व्या
प्ता ॥ राघवं वनमागतं शशंस॥आत्मविरूपणंच शशंस ॥ अत्रेदं बोध्यं ॥ दशवर्षगमनोत्तरं पुनःसुतीक्ष्णाश्रमगमनं रामस्य तत्रच वर्षाकालापगमपर्यंतं स्थित्वाकिंचिच्छि
ष्टेएकादशेऽगस्याश्रमगमनं ॥ ततोवर्षाकालारंभे पंचवट्यां वासः मयूरनादितारम्याइतितत्रोक्तेः ॥ एवं वसतस्तस्य शरद्यपाये हेमंतर्तुःप्रविष्टइत्युक्तेरत्र द्वादशवर्षपूर्तिः ॥
पंचमेपंचमेवर्षेद्वौद्वावधिकमासकावित्युक्तेर्मार्गेश्वरशुक्लैकादश्यां त्रयोदशारंभः ॥ अतएवपाद्मे उक्तं ॥तत्रतुद्वादशाब्दानिरामस्यअतिचक्रमुः॥ कस्मिंश्चिदथकालेतुराक्षसी
कामरूपिणी ॥ तत्रशूर्पणखाभेजेराघवंरावणानुजेतिकेचित् ॥ अन्येतु त्रयोदशे किंचिदवशिष्टे शूर्पणखागमनं ॥ ततोमाघे सीताहरणमित्याहुः ॥ भारते युधिष्ठिरवनवास

सा विक्षरंती रुधिरं बहुधा घोरदर्शना ॥ प्रगृह्य बाहू गर्जंती प्रविवेश महावनं ॥ २४॥ ततस्तु सा राक्षससंघसंवृतं खरं जनस्थानगतं विरू
पिता ॥ उपेत्य तं भ्रातरमुग्रतेजसं पपात भूमौ गगनाद्यथाशनिः ॥ २५॥ ततः सभार्यं भयमोहमूर्छिता सलक्ष्मणं राघवमागतं वनं ॥ वि
रूपणं चात्मनिशोणितोक्षिता शशंस सर्वं भगिनी खरस्य सा ॥ २६॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वा० आ० आर० अष्टादशः सर्गः ॥१८॥
तां तथापतितां दृष्ट्वा विरूपां शोणितोक्षितां ॥ भगिनीं क्रोधसंतप्तः खरः पप्रच्छ राक्षसः ॥ १ ॥ उत्तिष्ठ तावदाख्याहि प्रमोहं जहि संभ्रमं ॥
व्यक्तमाख्याहि केन त्वमेवं रूपा विरूपिता ॥ २ ॥

स्य अधिकमासं गृहीत्वाऽर्वागेव समाप्ते ॥ पंचमेपंचमेवर्षेद्वौमासावुपजायतः ॥ एषामभ्यधिकामासाःपं
चचद्वादशक्षपाः ॥ त्रयोदशानांवर्षाणामितिमेवर्ततेमतिरितिभीष्मेणोक्तत्वात्तद्रीत्यात्रापि तथैवोचितमितिपूर्वव्याख्यैव युक्तेति मम भाति॥ यत्तु तत्रत्रयोदशाब्दानिरामस्य
अतिचक्रमुरितिपाद्मेपाठःक्वचित्॥तत्रापि प्रवेशमात्रेण तदतिक्रमव्यवहारः ॥ यथान्येतु वादिनामर्थावस्थितौ तव्यवहारइतिबोध्यं॥प्रचुरस्तु द्वादशाब्दानीत्येवपाठः॥२६॥
इतिरामाभिरामेश्री० रा० वा० आ० आरण्य० अष्टादशःसर्गः ॥१८॥ ॥७॥ ॥७॥ अथ पूर्वसर्गांते संक्षिप्ततया कथितार्थस्यैव विस्तारः ॥ तामि
ति ॥ १ ॥ प्रमोहोविसंज्ञता संभ्रमश्चित्ताप्रतिष्ठानं ॥ एवंरूपा अतिप्रसिद्धसौंदर्या त्वं केन विरूपितेत्यन्वयः ॥ २ ॥